

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ Κ. Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΥ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1953

Κύριοι Μέτοχοι.

Ἡ παροῦσα τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν σὰς ἐκαλέσαμεν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22883/19-3-53 Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως ἐγκριθέντος Καταστατικοῦ τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς, εἶναι ἡ πρώτη τοῦ Ἰδρύματος ἡμῶν, ἡ δὲ παροῦσα ἐκθεσις καλύπτει τὸ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, ἤτοι ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου, μέχρι 31 Δεκεμβρίου δεκάμηνον διάστημα τῆς πρώτης αὐτοῦ χρήσεως.

Τὰ σπουδαιότερα γεγονότα ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων διέρρευσεν ἡ περίοδος αὕτη εἶναι τὰ ἑξῆς :

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ μὲν ἡ γενικωτέρα οικονομικὴ κατάστασις μετὰ τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, συνυφαίνεται στενώτατα τὸ ὅλον οικονομικόν μας πρόβλημα, παρουσίασε συμπτώματα σημαντικῆς βελτιώσεως, διαψεύσασα καὶ πάλιν, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ 1953, τὰς δυσσιώνους προβλέψεις μιᾶς οικονομικῆς ὑφέσεως ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ἡ ὅποια θὰ εἶχε δυσμενέστατον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς παγκοσμίου, φυσικὰ δὲ καὶ τῆς ἐλληνικῆς, οἰκονομίας. Αἱ εὐνοικώτεραι ἐνδείξεις, αἵτινες δικαιολογοῦν αἰσιοδοξίαν δι' εὐχαρίστους διεθνεῖς οικονομικὰς ἐξελίξεις, ἐξεδηλώθησαν κυρίως εἰς τὴν περιοχὴν τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν ὁποίων τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἐβελτιώθη καὶ τὰ ἀποθέματα εἰς χρυσὸν καὶ δολλάρια, καθὼς καὶ ἡ παραγωγὴ ηὔξηθησαν, διευκολυνομένης οὕτω τῆς δυνατότητος ἀναπτύξεως τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου. Αἱ διεθνεῖς τιμαί, καὶ αὐταὶ αἱ ἀμερικανικαί, ἤρμισαν νὰ ἐμφανίζουν τάσιν σταθεροποιήσεως, ἀκόμη δὲ καὶ ποιᾶς τινος ὑψώσεως κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1953 μετὰ μίαν συνεχῆ ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1951 πτώσιν. Χαρακτηριστικὸν δὲ τῆς γενικωτέρας βελτιώσεως εἶναι τὸ γεγονός ἐτι ἡ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ λαμβάνει μέτρα τείνοντα εἰς τὴν ὀλοκληρωτικὴν τῆς στερλίνας μετατρέψιμότητα, προοιωνίζουσαν διέυρυνσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν, ἐξ ἧς ἀσφαλῶς ἔχει νὰ ὠφεληθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι, ἐξ ἄλλου, οἰκονομικὴ κατάστασις, μετὰ τὴν περίοδον τῆς κάμψεως ἦν συνεπὴρῆστο κατὰ τὸ 1952 ἢ ἐφαρμογῇ μέτρων ἀντιπληθωρικῆς πολιτικῆς, παρουσίασεν, ἀπὸ τῶν μέσων περίπου τοῦ 1953, καὶ παρὰ τὸν εἰς τὸ ἐλάχιστον περιορισμὸν τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας, μίαν εἰκόνα γενικωτέρας ἀνασυντάξεως, ἀναζωογονήσεως καὶ ἐξισορροπήσεως ὑφειλομένη κυρίως εἰς τὴν σταθερὰν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου διακυβέρνησιν τῆς Χώρας.

Ἡ ἐπιτυχὴς νομισματικὴ μεταρρυθμισίς τῆς 9ης Ἀπριλίου, διὰ τῆς ὁποίας ἐγκατελείφθη μία ὁδὸς πλήρης ποικίλων δυσχερειῶν καὶ προσκομμάτων διὰ τὴν οἰκονομίαν, ὁ οὐσιαστικὸς περιορισμὸς τῶν περιττῶν δαπανῶν καί, τέλος, ἡ ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκὴ γεωργικὴ παραγωγή, ἥτις ὑπερέβη κατὰ πολὺ ἀκόμη καὶ τὰ προπολεμικὰ ἐπίπεδα, ὑπῆρξαν τὰ σημαντικώτερα γεγονότα, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὁποίων ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἀνωτέρω ἐπιτεύξεις καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀποτελοῦντα στροφὴν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων ἀπέρρευσαν καὶ ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερον νὰ ἀπορρέουν, ἐν στενῇ ἀλληλουχίᾳ, εὐνοϊκαὶ ἐξελίξεις, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν προῦποθέσεων οἰκονομικῆς ἰσορροπίας καὶ σταθερότητος, καθὼς καὶ ὑμαλωτέρας καὶ ἀβιάστου λειτουργίας τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ τῆς οἰκονομίας.

Τὰ περισσότερα ἴσως, εὐχάριστα ἀποτελέσματα ἐξεδηλώθησαν εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τομέα. ὅπου συνεπέα τῶν νέων ὄρων, οἵτινες διεμορφώθησαν ἐκ τῆς νομισματικῆς ἀναπροσαρμογῆς, διηνοίγησαν εὐρύτεραι δυνατότητες ἐξαγωγῶν διὰ τὰ γεωργικὰ καὶ αὐτὰ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, ἐπηυξήθη ἡ συναλλαγματικὴ των ἀπόδοσις (ἀπὸ \$ 89,8 ἑκατομμ. κατὰ τὸ ἐννεάμηνον Ἰουλίου 1952—Μαρτίου 1953 εἰς \$ 111,6 ἑκατομμ. κατὰ τὸ ἀντίστοιχον ἐννεάμηνον τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους) καὶ ἐνισχύθησαν αἱ ἐξ ἀδύλων πόρων εἰσπράξεις. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων, τὸ μὲν ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου περιορίσθη ἀντιστοίχως εἰς \$ 64,6 ἑκατομμ. ἔναντι ἔλλειμματος \$ 75,1 ἑκατομμ. κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ προηγουμένου ἔτους, τὸ δὲ ἄνοιγμα εἰς τὰς τρεχούσας συναλλαγὰς τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, τὸ ὑποῖον ὠφείλετο κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ὑπερεκτίμησιν τῆς ἐξωτερικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς καὶ μὲ τὸ ὑποῖον συνεδέετο ἡ ἀστάθεια τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἐξέλιπεν αὐτοδυνάμως, καταλείψαν μάλιστα εἰς τὴν θέσιν τῶν παλαιῶν μεγάλων ἔλλειμμάτων καὶ περίσσευμα ἐκ \$ 4,2 ἑκατομμ. κατὰ τὸ ἐννεάμηνον Ἰουλίου 1953—Μαρτίου 1954 κατὰ τὰ μέχρι σήμερον γνωσθέντα στοιχεῖα. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμῶν κεφαλαίων ἢ ἐξέλιξις τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν συνέτεινεν εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ \$ 92,8 ἑκατομμ. τὴν 31-12-1952 ἐφθάσε τὰ \$ 152,5 ἑκατομμ. κατὰ τὸν Μάρτιον 1954. Τὰ σημαντικὰ ταῦτα ἀποτελέσματα ἐπέτρεψαν τὴν ἀναθεώρη-

σιν ἐπὶ τὸ φιλελευθερώτερον τῆς ὅλης πολιτικῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἀποκατάστασιν καθεστῶτος πλήρους ἐλευθερίας εἰσαγωγῶν ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ τολμηρὸν τοῦτο μέτρον, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ πρωτοπόρον τὴν Χώραν μας εἰς τὴν διεθνή προσπάθειαν πρὸς τὸ ιδεῶδες τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου ἐπὶ διεθνoῦς κλίμακος, ἀπετέλεσε καὶ ἰσχυρὸν σταθεροποιητικὸν καὶ ἐξυγιαντικὸν παράγοντα τῆς ἐσωτερικῆς οἰκονομίας, διευκολῶναι τὴν ὁμαλοτέραν λειτουργίαν τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ παρελθὸν ἀπετέλει τὴν κυριωτέραν πηγὴν νομισματικῆς ἀταξίας, ἀντιμετωπισθείσης μόνον διὰ τῆς διαθέσεως πολυτιμοτάτων πόρων ἐκ τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας, ὄχι μόνον ἐπιτυγχάνει, ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ γενικωτέρου κυβερνητικοῦ συνθήματος περὶ πραγματοποιήσεως οἰκονομιῶν καὶ φορολογικῶν μεταρρυθμίσεων, τὴν ἰσοσχέλισίν του, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐπαληθεύει τὸ προβλεφθὲν διὰ τὴν χρῆσιν 1953—1954 περίσσευμα ἐκ Δρχ. 300 δισεκατομμυρίων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ χρηματοδοτηθῆ καὶ θὰ ἐπικουρηθῆ τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως. Εἶναι δὲ σημαντικώτατον τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἀποκατάστασις δημοσιονομικῆς τάξεως ἐν Ἑλλάδι ἐπετεύχθη παρὰ τὰς ἀπροόπτους δαπάνας αἰτίνες προέκυψαν ἐκ τῶν δραματικῶν καταστροφῶν ἃς ὑπέστησαν αἱ πολυπαθεῖς Ἰόνιοι νῆσοι καὶ αἰτίνες συνεκίνησαν τὸν κόσμον ὁλόκληρον, παρὰ τὰ δυσβάστακτα στρατιωτικὰ βάρη καὶ τὰς αὐξήσεις τῶν δημοσιοῦπαλληλικῶν μισθῶν.

Τέλος, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν κατὰ τὸ 1953 τῆς μετὰ τόσων θυσιῶν ἐπιδιωχθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν ἐσωτερικῆς τῆς οἰκονομίας σταθερότητος καὶ ἰσορροπίας, ἡ ὁποία καὶ διασφαλίζει τὰς ἐνθαρρυντικωτέρας ἐπιτεύξεις ἃς ἀνεφέραμεν εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ἑλλάδος, κατὰ μέγα μέρος συνετέλεσε καὶ ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εὐνοϊκὴ διαμόρφωσις ὄλων τῶν παραγόντων, τόσον τῶν πραγματικῶν, ὡς ἡ γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ παραγωγή καὶ τὸ ἔθνικόν εἰσόδημα, τὰ ἴποια παρουσίασαν σημαντικωτάτην αὐξήσιν, ὅσον καὶ τῶν καθαρῶς νομισματικῶν τοιοῦτων. Ἡ νομισματικὴ κυκλοφορία, μετὰ μίαν παραγωγικὴν αὐξήσιν πρὸς τὸν σκοπὸν χρηματοδοτήσεως τῆς συγκεντρώσεως γεωργικῶν προϊόντων καὶ τῆς προσκλήσεως τοῦ εἰσερχομένου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἤρχισε νὰ ρυθμίζηται καὶ νὰ παρακολουθῆται καὶ σήμερον κατὰ τρόπον, ὥστε οὔτε πληθωρισμὸν νὰ ἐπιτρέπη οὔτε κίνδυνον ἀντιπληθωρικῆς δυσπραγίας νὰ ἀπειλῆ.

Τὴν ἐναργεστέραν ἐκφρασιν ἀποκαταστάσεως οἰκονομικῆς καὶ νομισματικῆς ὁμαλότητος ἀποτελεῖ ἡ πορεία τῶν τιμαριθμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκφράζεται ἡ ἀξία τῆς νομισματικῆς μονάδος καὶ οἱ ὁποῖοι, μετὰ τὴν ἀναπροσρμογήν των εἰς τὰς νέας ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑποτιμῆσεως συνθήκας κόστους, ἔχουν σταθεροποιηθῆ εἰς ἐπίπεδα ἀνάλογα τῶν πλεον αἰσιοδόξων προβλέψεων.

Εἰς τὴν ἀνάπτυσιν γενικωτέρας οἰκονομικῆς δράσεως καὶ τὴν ὀρθολο-

γιστικὴν οἰκονομικὴν ἀνέλιξιν τῆς Χώρας θέλει ἀσφαλῶς συντελέσει ἢ, ὡς ἀνεφέραμεν, συνεπεῖα τῆς ἐξασθενίσεως τῆς δυσπιστίας πρὸς τὸ νόμισμα ἐπιτελεσθεῖσα σημαντικὴ ὑπωσθῆποτε πρόοδος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὀμαλωτέρας λειτουργίας τῆς χρηματαγορᾶς. Βεβαίως, ἡ παροχὴ σημαντικωτάτων πιστωτικῶν διευκολύνσεων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ εἰς πολὺ μεγαλυτέραν ἢ ἄλλοτε ἔκτασιν διὰ τῆς αὐτοχρηματοδοτήσεως κάλυψις τῶν ἀναγκῶν τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς κεφάλαια κινήσεως κατώρθωσαν κατὰ τὸ 1953 νὰ ἱκανοποιήσουν ἐν τινὶ μέτρῳ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκονομίας ἃς ἐπηύξησεν ἡ νομισματικὴ ἀναπροσαρμογὴ, ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἡ μεγαλυτέρα οἰκονομικὴ δραστηριότης. Ὁ κυριώτερος ὅμως πρὸς τοῦτο συντελεστὴς ὑπῆρξεν ἡ αὔξησις τῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως. δεδομένου ὅτι αἱ πιστώσεις πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν ἠξίθησαν ἀπὸ 2.645,1 δισεκατομμύρια τὴν 31 12 1952 εἰς 3.063 δισεκατομ. τὴν 31-12-1953.

Ἀλλὰ πέραν τῆς μεταβολῆς εἰς τὸν ὄγκον τῆς πιστοδοτήσεως, πολὺ σημαντικὴ εἶναι ἡ βελτιώσις, ἣτις ἐπῆλθεν εἰς τὴν ποιοτικὴν αὐτῆς σύνθεσιν, συνεπεῖα μεταβολῆς εἰς τὴν προέλευσιν τῶν μέσων τῆς πιστοδοτήσεως. Οὕτω, ἐνῶ ἡ αὔξησις τῆς ἐκ τῶν ἰδίων διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν πιστοδοτήσεως ἀνῆλθεν εἰς 330,5 δισεκατομμύρια, ἡ ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου ἀνῆλθεν εἰς 87,4 δισεκατομμύρια. Χαρακτηριστικὸν δὲ εἶναι τὴ γεγονός, ὅτι εἰδικῶς διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν καὶ τὰς προκατόχους αὐτῆς καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1953 αἱ μὲν ἐξ ἰδίων διαθεσίμων πιστώσεις πρὸς τὴν οἰκονομίαν ἠξίθησαν κατὰ Δρχ. 264,7 δισεκατομμύρια, αἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου τισαῦται ἐμειώθησαν κατὰ Δρχ. 59,4 δισεκατομμύρια.

Αἱ μεταβολαὶ αὗται ὀφείλονται εἰς τὴν διοχέτευσιν εἰς τὰς Τραπεζὰς ὑπὸ μορφήν καταθέσεων, πολὺ μεγαλυτέρου μέρους ἢ ἄλλοτε τῶν σχηματιζομένων ἰδιωτικῶν ἢ μᾶλλον ἐμπορικῶν ἀποταμιεύσεων. συνεπεῖα τῶν ὁποίων αἱ ἰδιωτικαὶ καταθέσεις παρὰ Τραπεζαῖς ἠξίθησαν ἀπὸ 1.157 δισεκατομμύρια τὴν 31-12-1952 εἰς 1.898 δισεκατομμύρια τὴν 31-12-1953, ἦτοι κατὰ 64%, ἐνῶ ἐκ τῶν καταθέσεων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἀξίθηθεισῶν ἀπὸ 1.038 δισεκατομμύρια εἰς 1.306 δισεκατομμύρια, ἦτοι κατὰ 25%, οὐδὲν ποσὸν μετεφέρθη εἰς τὰς Τραπεζὰς ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Βεβαίως, παρὰ τὰς διαπιστωθεῖσας βελτιώσεις εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς τραπεζικῆς ἀγορᾶς γρήματος, αἱ συνθῆκαι πιστωτικῆς στενότητος πόρρω ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχουν ἀρθῆ, διότι προεχόντως ἡ ἀνάγκη πλήρους κατασφαλίσσεως καὶ γαλιναγωγῆσεως τῆς νομισματικῆς μονάδος ἐξακολουθεῖ νὰ κυριαρχῇ τῆς πιστωτικῆς τοῦ Κράτους πολιτικῆς. Καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου αἱ Τράπεζαι, καὶ εἰδικώτερον ἡ ἡμετέρα Τράπεζα, ἀντιμετωπίζουν πολλὰς δυσχερείας εἰς τὴν κατὰ τρόπον ἀληθῶς γόνιμον προώθησιν τῆς πιστωτικῆς ἐξυπηρετήσεως καὶ τυνώσεως τῶν ὑγιᾶν παραγωγικῶν μονάδων τῆς Χώρας.

Ούτω ἔχουσιν ἐν συντομίᾳ τὰ γεγονότα ἐν μέσῳ τῶν ὑπορίων διέρρησεν ἡ ὑπόλογος χρῆσις τῆς Τραπεζῆς.

Ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τῆς Διοικήσεως αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ προσπάθεια ρευστοποιήσεως τῶν παγιοποιημένων χορηγήσεων, πρὸς τοῦτο δὲ ἤρξατο εὐθὺς ἀμέσως μελετῶσα τὴν κατάστασιν τῶν κυριωτέρων βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. ὣν οἱ λογαριασμοὶ ἐνεφάνιζον ἀκίνητοποιήσεις, καὶ παρέχουσα τὴν περαιτέρω ἐνίσχυσίν της εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἐφαίνετο ὅτι διὰ τῆς ἐνίσχυσεως αὐτῆς καὶ ὑπὸ καλύτεραν παρακολούθησιν ἢ ἐπιχειρήσις ἠδύνατο νὰ καταστῇ βιώσιμος.

Ἡ τοιαύτη ὀρθολογιστικὴ ἔρευνα τῆς καταστάσεως τῶν κυριωτέρων ὀφειλετῶν τῆς Τραπεζῆς ἤγαγε μάλιστα ἡμᾶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, τόσον χάριν τῆς ἀσφαλεστερας τοποθετήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς δανειζομένων κεφαλαίων, ὅσον καὶ χάριν τῆς καλύτερας ἐξυπηρετήσεως αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ γενικώτερον τῆς οἰκονομίας, ἐπεβάλλετο ἡ ὑπὸ χωριστῶν ὑπηρεσιῶν ἄσκησις τῆς πιστοδοτήσεως καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπ' ἐνὸς καὶ τῶν βιομηχανικῶν ἀπ' ἑτέρου. Πρὸς ἐφαρμογὴν δὲ ἐνὸς τοιούτου προγράμματος, ὅπερ ἐκρίθη κατὰ πάντα σκόπιμον καὶ ὠφέλιμον, ἡ ὑφισταμένη Διεύθυνσις Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Τραπεζῆς διηρῶνθη, ὥστε ἀντὶ νὰ περιορίζηται μόνον, ὡς μέχρι πρό τινας εἰς τὴν σύνταξιν μελετῶν, νὰ ἀναλάβῃ τὴν πραγματικὴν πιστοδότησιν καὶ παρακολούθησιν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τὴν διενέργειαν τῶν συναλλαγῶν αὐτῶν.

Ἡ μεταρρυθμισίς αὕτη, ἣτις συνετελέσθη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1953, ἀπεδείχθη ἤδη ὅτι ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ της, δυνάμεθα δὲ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀναμένωμεν ἐτι σημαντικώτερα ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα.

Ἡ νέα αὕτη διαμόρφωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς δραστηριότητος τῆς Τραπεζῆς ἐμφαίνεται κατὰ τρόπον σαφῆ ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ Λογιστικῇ Καταστάσει τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1953 καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, προτιθέμεθα δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον συντάξεως τῶν Λογιστικῶν Καταστάσεων καὶ Ἰσολογισμῶν νὰ ἀκολουθῶμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον πρὸς ἐναργεστέραν ἐμφάνισιν τοῦ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς ἐπιτελουμένου ἐθνικοῦ ἔργου ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἀναπτύξει τῆς Χώρας.

Ὅντως, ὡς ἐκ τοῦ τιθεμένου ὑπ' ὄψιν σας Ἰσολογισμοῦ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1953 ἐμφαίνεται, ἐπὶ συνόλου κεφαλαίων δανεισθέντων εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν Καταστημάτων Ἐξωτερικοῦ, ἦτοι ἐπὶ ποσοῦ Δρ. 3.363.932.861.532, ποσὸν μὲν Δρχ. 1.309.502.777.118 εἶχε χορηγηθῆ πρὸς τὸ ἐμπόριον, ποσὸν δὲ Δρχ. 2.054.430.084.414 εἶχε χορηγηθῆ πρὸς τὴν βιομηχανίαν. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι καταδεικνύουσι τὴν σημασίαν τῆς ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς πρὸς τοὺς δύο αὐτοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας παρεχομένης βοήθειας.

Ζωηροτέραν ἐντύπωσιν. βεβαίως, προκαλεῖ ἡ ἔκτασις τῆς πρὸς τὴν βιομηχανίαν παρεχομένης οἰκονομικῆς βοήθειας, ἡ ὅποια καθιστᾷ τὸ ἡμέτερον Ἰδρυμα τὴν πραγματικὴν βιομηχανικὴν Τράπεζαν, δυνάμεθα δὲ ἀνευδοκίμως νὰ τονίσωμεν ὅτι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς ταύτης τοῦτο εἶναι παρεσκευασμένον ὡς οὐδεὶς, ἄλλος ὀργανισμὸς, ὅχι μόνον λόγῳ τοῦ ὄγκου τῆς πρὸς τὴν βιομηχανίαν ἐνισχύσεως, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς εἰδικότητος καὶ πείρας τὴν ὅποιαν τὰ στελέχη ἀμφοτέρων τῶν Τραπεζῶν ἐξ ὧν προήλθομεν ἔχουν ἀποκτήσει ἐν τῇ ἐνασχόσει, σχεδὸν μονοπωλιακῶς, τῆς πιστοδοτήσεως τοῦ κλάδου τούτου ἐπὶ μακρὰς δεκαετηρίδας.

Σημειωτέον, ὅτι τὸ σύνολον τῶν χορηγήσεων ἐν Ἑλλάδι τῶν δύο προκατόχων Τραπεζῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συγχωνεύσεως, ἦτοι κατὰ τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1953, ἀνῆρχετο εἰς Δρχ. 2.779.981.266.107.

Συνεπῶς αἱ χορηγήσεις ἡμῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκάμηνον διάστημα ἐμφανίζουσι διαφορὰν Δρχ. 583.951.595.425, ἐξ ὧν Δρχ. 356.928.154.055 προήλθον ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν εἰς δολλάρια δανείων τῆς Ἀνασυγκροτήσεως πρὸς τὴν νέαν τιμὴν συναλλάγματος, ἧτις ἴσχυσεν ἀπὸ τῆς 9ης Ἀπριλίου 1953 καὶ Δρχ. 227.023.441.370 ἀποτελοῦν τὴν πραγματικὴν αὔξησιν τῶν ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐξ ἰδίων διαθεσίμων τοποθετήσεων τῆς Τραπεζῆς.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θεωρῶ ἄξιον νὰ τονίσω ὅτι τὴν δραστηριότητα ταύτην ἀνέπτυξεν ἡ ἡμετέρα Τράπεζα καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπή, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς γενικωτέρας διευθύνσεως τῆς οἰκονομίας, μετέβαλε τὸ σύστημα πιστοδοτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τῶν μεσολαβουσῶν Τραπεζῶν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ αὐξήσῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς πιστοδοτήσεως, ὅπερ ὑποχρεοῦνται αἱ Τράπεζαι νὰ καλύπτωσι διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν διαθεσίμων.

Ἐν τινι μέτρῳ ἡ ἐξεύρεσις νέων κεφαλαίων, πάντως ὁμως ἀνεπαρκῶν, ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν προσέλκυσιν νέων καταθέσεων ἰδίᾳ ἐμπορικῶν, αἰτινες, ἐντὸς τοῦ δεκαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν μας διαστήματος, ἠυξήθησαν κατὰ Δρχ. 336.801.571.771 ἀνερχόμεναι τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1953 εἰς τὸ πρὸς τῶν Δρχ. 1.610.401.736.555 ἐναντι Δρχ. 1.273.600.164.784, εἰς ἃς ἀνῆρχοντο αἱ καταθέσεις ἀμφοτέρων τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν κατὰ τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1953.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἡ Τράπεζα προέβη εἰς τὴν περικοπὴν τῶν γενικῶν αὐτῆς ἐξόδων, χάριν τῆς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ σκληρὸν μέτρον ἀπολύσεως τοῦ ἐν πολλοῖς πλεονάζοντος προσωπικοῦ. Ὡς εἶναι φυσικόν, μόνον νομοθετικῶς ἠδύνατο αὕτη νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν δυσβαστάκτων τούτων ὑποχρεώσεων. ἡ δὲ προπαρασκευὴ καὶ ἐκδοσις τῶν σχετικῶν Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων ἀπῆρτησεν ἀρκετὸν χρόνον, ὥστε μόνον ἀπὸ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου νὰ γίνῃ ἐναρξὶς ἐφαρμογῆς τῶν οἰκονομικῶν διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως καὶ συνταξιοδοτήσεως ὑπαλλήλων.

"Ετερον μέτρον, συντέλεσαν εἰς τὴν μείωσιν τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως τῆς Τραπεζῆς, ὑπῆρξεν ἡ συγχώνευσις τῶν Καταστημάτων εἰς ἄς πόλεις ἐλειτούργουν τοιαῦτα τῶν δύο Τραπεζῶν, πλὴν τῶν εἰς τὰς Ἀθήνας λειτουργούντων ὅπου, χάριν τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν, ἐκρίθη σκόπιμος ἡ διατήρησις τῆς πρὸ τῆς συγχώνευσως καταστάσεως.

Προέβημεν ἐπίσης εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Καταστημάτων, εἰς ἄς πόλεις ἐλειτούργουν τοιαῦτα ἀμφοτέρων τῶν προκατόχων Τραπεζῶν, ἦτοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ. Λόγω ἐν τούτοις τῆς ἀπασχολήσεως ἐκεῖσε σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων, πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας δυσαρσεκειῶν πρὸς τὰς τοπικὰς ἀρχάς, ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ πλεονάζοντος προσωπικοῦ τῶν ἐν λόγῳ Καταστημάτων μετὰ βραδύτητος ἐπιτελεῖται. Παρὰ τοῦτο τὰ ἀποτελέσματα τῶν Καταστημάτων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ, ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικά.

Ὅμοίως προέβημεν εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν ἐν Νέα Ὑόρκῃ δύο Ἰδρυμάτων τῶν τέως Τραπεζῶν, ἦτοι τῆς Hellenic Bank Trust Company καὶ τῆς Bank of Athens Trust Company, εἰς μίαν Τράπεζαν ὑπὸ νέον τίτλον «Atlantic Bank of New York», γεγονόςς ὅπερ ἀναμφιβόλως θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐν Νοτίῳ Ἀφρικῇ «The South African Bank of Athens Ltd.» ἐξελίχθησαν ἐντὸς περιωρισμένου πλαισίου, λόγω τῶν ἐπικρατουσῶν ἐκεῖ οἰκονομικῶν συνθηκῶν.

Τῶν εἰς τοὺς παρὰ πόδας τοῦ Ἰσολογισμοῦ πίνακας ἐμφαινομένων ἀκινήτων καὶ χρεωγράφων τῆς Τραπεζῆς προέβημεν εἰς ἐπανεκτίμησιν, συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ Νόμου 2292, καὶ τὸ ποσὸν ὅπερ προέκυψεν ἐχρησιμοποίησαμεν ὡς ἑξῆς :

Ἡ χρῆσις τοῦ ἔτους 1952 κατέλιπεν εἰς τὴν τέως Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ζημίαν ἐκ Δρχ. 99.173.196.346 ἐκ τῶν ὁποίων, ἀφαιρουμένων τῶν εἰς νέον μεταφερθέντων κερδῶν τῆς τέως Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐκ Δρχ. 400.088.583 ἀπέμεινεν ὑπόλοιπον ζημίας ἐκ Δρχ. 98.773.107.763. Τὴν ζημίαν ταύτην ἀπεσβέσαμεν πλήρως ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς ἐπανεκτιμήσεως τῶν χρεωγράφων ἀνερχομένης εἰς Δρχ. 98.800.000.000. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προκύψασαν ἐκ Δρχ. 50.000.000.000 διαφορὰν ἐκ τῆς ἐπανεκτιμήσεως τῶν κτιρίων καὶ κτημάτων τῆς Τραπεζῆς, ταύτην ἐφέραμεν εἰς πίστωσιν τῶν προβλέψεων. Τὰς προβλέψεις, περιλαμβανομένας εἰς τὴν μερίδα «Ἐκκρεμεῖς Ἀσμοί», ἐπιστώσαμεν ἐπίσης μετὰ Δρχ. 29.000.000.000, ποσὸν ἀντιπροσωπεῖον περίπου τοὺς τόκους ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων, ἀχθέντας εἰς τὰ κέρδη, ὁμοίως δὲ μετὰ Δρχ. 7.300.000.000, αἰτινες ἐπερίσσευσαν ἐκ τῆς εἰς τὴν μερίδα «Κεφάλαιον καὶ Ἀποθεματικά» δημιουργηθείσης διαφορᾶς, μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν μέρους ταύτης πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ἐγκαταστάσεων.

Σημειωτέον, ὅτι καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπανεκτίμησιν τοῦ χαρτο-

φυλακίου χρεωγράφων καὶ τῶν ἀκινήτων. ἡ ἀξία τούτων ἐμφανίζει σημαντικὰ εἰσέτι περιθώρια μεταξύ τῆς λογιστικῆς αὐτῶν ἀξίας καὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς των.

Κατὰ τὴν χρῆσιν 1953 ἰδρύσαμεν Ὑποκατάστημα εἰς Γιαννιτσά, προέβημεν δὲ εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ Ὑποκαταστήματος Παζῶν, λόγω ἐλλείψεως συναλλαγῶν εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην.

Ὡς γνωστόν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. 2292, τὸ Δημόσιον δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τὴν αὐξήσιν τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου, μέχρι ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ ἐν τρίτον αὐτοῦ, καὶ διάθεσιν τῶν μετοχῶν εἰς τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἅτινα τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ἤθελεν ὑποδείξει, εἰς τὴν ἀρχικὴν τιμὴν ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς.

Ὄντως, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Σεπτεμβρίου 1953, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ἀπήντησε τῇ Τραπεζῇ σχετικὸν ἔγγραφο, διὰ τοῦ ὁποῖου ζητεῖ ὅπως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον λάβῃ ἀπόφασιν περὶ αὐξήσεως τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ἐν τρίτον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη, ἤδη δὲ ἀναμένεται ἡ ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργείου, διὰ τῆς ἁποίας θέλουσι καθορισθῆ τὰ Πρόσωπα εἰς ἃ θέλουσι διατεθῆ αἱ νέα μετοχά, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Νόμου 2292)1953.

Μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἐν λόγω ἀπαντήσεως θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐκτύπωσις τῶν νέων μετοχῶν, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παλαιῶν τοιούτων τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν, αἵτινες εἰσέτι κυκλοφοροῦσιν.

Τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως 1953 ἀνῆλθον εἰς Δραχμὰς 323.881.628.697, τὰ δὲ καθαρὰ τοιαῦτα εἰς Δρχ. 14.263.515.322 ἐπιτρέποντα τὴν διανομὴν μερίσματος Δρχ. 400.000.— κατὰ μετοχὴν, ἧτοι ἐν συνόλῳ Δρχ. 12.146.400.000, τὴν ὁποίαν προτείνομεν ὅπως ἐγκρίνητε.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως ἀπεβίωσεν ὁ Σύμβουλος Ἀναστάσιος Στουπάθης, ὅστις πολυτίμους εἶχε προσφέρει τῇ Τραπεζῇ ὑπηρεσίας. Εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον ἐξέλεξε τὸν Στρατηγὸν κ. Ἰωάννην Πιτσιάν, ἡ ἐκλογή τοῦ ὁποῖου παρακαλοῦμεν ὅπως τύχῃ τῆς ὑμετέρας ἐγκρίσεως.

Τέλος, ἀναφέρω ὅτι, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Δήμου Ἰωαννίνων καὶ ἐκφρασθείσης εὐχῆς τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, ἐδωρήσαμεν τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀκίνητον τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Δῆμον Ἰωαννίνων, ἵνα τοῦτο χρησιμεύσῃ κατὰ μὲν τὸ ἰσόγειον ὡς βιβλιοθήκη, κατὰ δὲ τὸ ἀνώγειον ὡς κατάλυμα τῶν Βασιλέων ὁσάκις ἐπισκέπτονται τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων. Ἡ δωρεὰ τοῦ ἀκινήτου τούτου φρονῶ ὅτι ἀποτελεῖ ἀπότισιν ὀφειλομένου φόρου τιμῆς πρὸς τοὺς Ἡπειρώτας μεγάλους εὐεργέτας καὶ διδασκάλους τοῦ ἔθνους, ἐκ τῶν ὁποίων προέρχεται καὶ ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Γεώργιος Σταύρου, καὶ παρακαλῶ ὅπως περι-

βάλητε διὰ τῆς ἐγκρίσεώς σας τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὅμοίως, ἐπειδὴ τὸ ὑπὸ τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Λαυρεῖῳ δωρηθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1949 εἰς τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων οἰκόπεδον πρὸς ἀνέγερσιν «Κέντρου Ὑγείας» ἀπεδείχθη ἀνεπαρκές. τῇ αἰτήσῃ τοῦ αὐτοῦ Ἰδρυματος, τῷ ἐδωρήσαμεν τὸ παραπλεύρως ἕτερον τμήμα ἐκτάσεως μ² 1014,50 καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐγκρίνητε τὴν δωρεάν ταύτην.

Ἀναμετροῦντες τὸ κατὰ τὸ βραχὺ δεκάμηνον διάστημα τῆς παρουσίας χρήσεως ἐπιτελεσθῆν ἔργων, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως διοργανώσεως τῆς Τραπεζῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συμβολῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, πιστεύω ἀδισταχτῶς ὅτι δυνάμεθα ν' ἀτενίσωμεν πρὸς τὸ μέλλον μὲ πεποίθησιν καὶ αισιοδοξίαν.

Χάρις εἰς τὴν ἀφθονίαν τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τραπεζῆς κεφαλαίων, τὸ κῦρος καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ νέου Ἰδρυματος, θὰ δύναται τοῦτο νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ παντοειδῆ κεφάλαια τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς ἐσωγενῶς καὶ ἐξωγενῶς δημιουργουμένης ἀποταμιεύσεως νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν καὶ ἠλεκτροπαραγωγικῶν δυνατοτήτων τῆς Χώρας νὰ ἐνισχύῃ τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον καί, τέλος, ν' ἀντιμετωπίζῃ ἀφόβως τοὺς ἐν τῇ ἐξελιζομένῃ τῆς οἰκονομίας ἐκάστοτε ἀναφυομένους κινδύνους, συνεχίζον τοιοῦτοτρόπως τὰς ἱστορικὰς παραδόσεις τῶν Ἰδρυμάτων ἐξ ὧν προῆλθεν.

Ὅτω, ἐὰν συνεχισθοῦν αἱ εὐοίωνοι προοπτικαὶ αἰτινες διαγράφονται σήμερον εἰς τοὺς τομεῖς τοὺς ὁποίους ἀνεφέραμεν, οἱ ἀσχοληθέντες μὲ τὸ τραπεζικὸν καὶ οἰκονομικὸν πρόγραμμα θὰ δύνανται νὰ ὑμολογήσουν ὅτι ἡ ὀφειλομένη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου ἰδρυσις τῆς νέας Τραπεζῆς προσέφερε μίαν θετικὴν συμβολὴν εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος.